

גליון היכל הקודש

ווערענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
זעניסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:12
מוצאי יו"ט.....8:45
שיעורים כסדרן
שביעי של פסח
נ"ך.....דניאל א'ב'
בבלי.....סוטה י"ד
ירושלמי.....כלאים י"א
תוספתא.....עבודה זרה ה'
רמב"ם.....מלכים ומלחמותיהם ב'

שעה 12, גליון 29 (599)

שביעי של פסח, שעת תשפ"ג לפ"ק

משיח'ס סעודה

די סעודה פון אחרון של פסח ווערט אנגערופן "משיח'ס סעודה", און אויף "בעל שם טוב'ס סעודה", דאס איז צוליב דער נס וואס איז געשען צום הייליגן בעל שם טוב אין דעם טאג, ווען ער האט געוואלט פארן אויף ארץ ישראל זיך צו טרעפן מיטן אור החיים הקדוש, און דורך דעם ברענגען משיח.

מען פירט זיך צו דערציילן די מעשה ביי די סעודה אחרון של פסח, מיר וועלן עס דא אראפברענגען לויט ווי מוהרא"ש האט דאס דערציילט, לויט ווי ער האט געהאט מקובל די מעשה פון די פריערדיגע דורות.

ווען אברהם אבינו האט געגראבן קוועלער וואסער זענען געקומען די פלישתים און עס פארשטאפט, וואס דאס מיינט אז אברהם אבינו האט געמאכט קוועלער פון אמונה אויסצולערנען פאר יעדן אז אלעס איז דער אייבערשטער, זענען געקומען די פלישתים, די ליצים, און אנגעהויבן מאכן ליצנות פון אברהם אבינו, און זייט דעמאלט חזר'ט זיך דאס איבער ביי יעדן צדיק, אלץ זענען דא מענטשן וואס קריגן אויף זיי.

די וועגן פון בעל שם טוב זי"ע ווערן פארשפרייט אויף די וועלט אבער למעשה האבן די וועגן פונעם הייליגן בעל שם טוב אנגעהויבן אריינצוגיין אין די וועלט, כאטש וואס אין אנהויב זענען געווען געוויסע צדיקים וואס האבן אויף געקריגט אויפ'ן בעל שם טוב, ווי למשל דער הייליגער גר"א זי"ע און זיינע תלמידים, אבער זייער מחלוקת איז געווען לשם שמים, נישט ווי נידעריגע מענטשן וואס האבן געקריגט סתם צו טשעפען, די צדיקים האבן געקריגט אויפ'ן בעל שם טוב ווייל זיי האבן געהאלטן אז דאס איז א גייע וועג, מען גייט אנוועק פון די מסורה און מען טרעפט זיך אויס גייע גרינגע וועגן, צו דינען דעם אייבערשטן.

איז זיך געקומען מיט זיין פעקל צרות צום בעל שם טוב און דער בעל שם טוב האט יעדן אויסגעלערנט אז עס איז נישטא קיין אנדערע עצה נאר צו גיין צום אייבערשטן, זיך אויסרעדן די גאנצע הארץ מיט אלע צרות נאר פארן אייבערשטן און דער אייבערשטער הערט יעדן אויס און ער העלפט יעדן.

דער עולם האט אנגעהויבן צו בעטן דעם אייבערשטן און מען איז געהאלפן געווארן, און אזוי האט מען געזען אסאך גרויסע וואונדערליכע מופתים, און דער קליין שטעטל "מעזעביזש" געווארן ווי א מאגנעט וואס האט געצויגן צו זיך אסאך אידישע קינדער.

די מתנגדים

פארשטייט זיך אז פון די אנדערע זייט האט נישט געפעלט קיין מתנגדים וואס האבן געקריגט אויפ'ן הייליגן בעל שם טוב, אזוי ווי אייביג ווען א צדיק לערנט אויס גוטע זאכן פאר אידישע קינדער זענען אלעמאל דא מענטשן וואס קריגן אויף אים, אזוי ווי מיר טרעפן שוין ביי אברהם אבינו וואס איז געווען דער ערשטער אויסצולערנען פאר די גאנצע וועלט אז עס איז דא א באשעפער וואס פירט די וועלט, האט ער אויף געהאט מענטשן וואס האבן געקריגט אויף אים,

מעזעביזש

עס איז באקאנט אז דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע האט זיך באזעצט אין דעם קליינעם שטעטל "מעזעביזש", דאס איז א טאקע א קליינע שטעטל אין אוקריינע אבער פון דעם קליינעם שטעטל איז ארויסגעקומען אזא לעכטיגקייט וואס האט באלאקטן די גאנצע וועלט.

דער בעל שם טוב האט אויסגעלערנט פאר יעדן איינעם איין זאך, אז אלעס איז אייבערשטער, און וואס מען דארף זאל מען נאר בעטן פונעם אייבערשטן, אלע פראבלעמען וואס מען האט איז נאר ווי לאנג מען רעדט זיך איין אז מען קען זיך אליין אן עצה געבן אן דעם אייבערשטן.

ווי נאר א איד לערנט זיך אבער אויס און געדענקט אז אלעס פירט נאר דער אייבערשטער האט ער א גליקליך לעבן, ווייל ער איז קיינמאל נישט אליין, וואס ער דארף בעט ער פונעם אייבערשטן.

פארשטייט זיך אז עס האבן גלייך אנגעהויבן צו קומען אסאך אידן צום בעל שם טוב, יעדער וויל הערן פונעם אייבערשטן, און עס פלעגן קומען אלע סארט מענטשן סיי פשוטע אידן שוסטערס און שניידערס, און אזוי אויף תלמידי חכמים און חשוכע אידן, יעדער

אסאך ערליכע אידן זענען געקומען צום בעל שם טוב זיך צו טענה'ן מיט אים, און דער בעל שם טוב האט יעדן געזאגט אז זיין איינציגסטע ציל איז נאר אויסצולערנען פאר אידישע קינדער אז אלעס איז דער אייבערשטער און אז וואס מען דארף זאל מען נאר בעטן פונעם אייבערשטן ווייל נאר ער קען העלפן.

מען דערציילט אז עס איז אמאל געקומען צום הייליגן בעל שם טוב א גרויסער גאון, און ער האט גע'טענה'ט צום בעל שם טוב: "ווער האט אייך אויסגעזאגט דיין גייעם וועג, מיר האבן אלעמאל געוואוסט אז מען טאר נישט זוכן קיין גייע וועגן מען דארף נאר נאכגיין די מסורה, ווי אזוי קענט איר קומען מיט גייע זאכן וואס מיר האבן קיינמאל נישט געהערט?!"

דער בעל שם טוב האט אים געענטפערט אז ער האט נישט אויסגעטראפן קיין שום גייע זאכן, ער איז נאר געקומען צוריק ברענגען די פשוטע אמונה וואס איז פארגעסן געווארן במשך דעם שווערן גלות, "איך בין נאר געקומען דערמאנען פאר אידישע קינדער אז דער אייבערשטער פירט די וועלט און אלעס איז דער אייבערשטער, אלעס וואס טוט זיך אויף דער וועלט האט דער אייבערשטער געמאכט צו דערמאנען אידן אז זיי זאלן צוריק קומען צו אים, און אפילו ווען דו הערסט א טמאנער גוי רעדן, איז דאס אויך עפעס א שליחות פונעם אייבערשטן, דער אייבערשטער האט דיר מיט דעם געוואלט עפעס זאגן."

ווען דער גאון האט געהערט די ווערטער פונעם הייליגן בעל שם טוב איז ער אויפגעטאנצן פון זיין פלאץ און געזאגט: "חס ושלום! חס ושלום!" ווי אזוי קענט איר זאגן אזא זאך, אז א טמאנער גוי איז א שליח פונעם אייבערשטן?!"

אין יענע מינוט האט א גוי וואס פאררעכט קליינע צעבראכענע זאכן אריינגעקלאפט אויפ'ן טיר פון בעל שם טוב און געפרעגט: "אפֿשר איז דא עפעס צו פאררעכטן דא?!", דער בעל שם טוב האט אים געענטפערט מיט א שמייכל "קענסט גיין, ביי מיר איז ברוך ה' אלעס

פארראכטן, עס איז גארנישט דא צו פאררעכטן דא", דער גוי איז אבער נישט געווען צופרידן, ער האט ווייטער געפרעגט: "אפֿשר איז דער טיש אביסל צעבראכן און איך קען עס פאררעכטן?!", זאגט דער בעל שם טוב: "גיין, דער טיש איז ברוך ה' זייער גוט, עס איז גארנישט צעבראכן", דער גוי פרעגט ווייטער: "אפֿשר איז דער בעט אביסל צעבראכן?!", זאגט דער בעל שם טוב: "גיין, דער בעט איז ברוך ה' אויך זייער פיין", דער גוי לאזט נישט אפ, ער פרעגט ווייטער: "אבער דאך, קוק גוט איבער, אפֿשר איז דא עפעס וואס מען דארף דא פאררעכטן" דער בעל שם טוב ענטפערט אים ווייטער: "קענסט גיין, איך האב שוין אלעס איבערגעקוקט און אלעס איז ברוך ה' פארראכטן אויפ'ן בעסטן אופן" דער גוי איז זיך אוועקגעגאנגען פון דארט מיט עגמת נפש.

רופט זיך אן דער בעל שם טוב צו דעם גאון וואס האט מיטגעהאלטן די גאנצע מעשה: "איך דאנק און איך לויב דעם אייבערשטן וואס האט מיר צוגעשיקט דעם גוי, ער איז דאך מיין מוסר ספר, ער איז מיר געקומען דערמאנען אז איך זאל מיר נאכאמאל גוט איבערטראכטן אויב איך בין גוט, אויב איך פיר זיך אויף ווי עס דארף צו זיין, און איך האב אים געענטפערט אז ביי מיר איז ברוך ה' אלעס פארראכטן, ער האט אבער נישט אפגעלאזט, ער האט נאר געוואלט איך זאל גוט איבערקוקן אויב אלעס איז טאקע ווי עס דארף צו זיין, אבער ברוך ה' איך בין אינגאנצן פארראכטן, עס פעלט מיר גארנישט."

דער בעל שם טוב האט אויסגעפירט און געזאגט צום גאון: "יעצט זעט איר דאך קלאר אז דער אייבערשטער קען שיקן א גוי פאר א שליח מיד צו דערמאנען תשובה צו טון!"

דו קענסט, נאר דו ווילסט נישט ווען דער גאון האט געהערט די ווערטער פונעם בעל שם טוב איז ער געווארן זייער ברוגז און געזאגט: "אלעס קען איך נאך אננעמען פון אייך, דאס וואס איר זאגט אז אלעס איז דער אייבערשטער, און קיין שום זאך פאסירט נישט אויף דער

וועלט אן דעם אייבערשטן, דאס וואס איר זאגט אבער אז אפילו א טמאנער גוי קען זיין א שליח פונעם אייבערשטן, דאס קען איך נישט אננעמען!"

ענטפערט אים דער בעל שם טוב: "קענען, קענסטו דאס אננעמען, נאר דו ווילסט נישט; אויב וועסטו וועלן, וועסטו קענען!"

אויפ'ן וועג אהיים שטעלט א גוי אפ דעם וואגן פונעם גאון און זאגט וויינענדיג: "אפֿשר קענט איר מיר קומען העלפן, מיין וואגן מיט'ן פערד האט זיך איבערגעדרייט, אלע פרוכט האבן זיך אויסגעגאסן, ביטע קומט מיר העלפן צוריק אויפצושטעלן דעם וואגן."

זאגט אים דער גאון: "דו זעסט נישט אז איך בין אן אלטער שוואכער מענטש? איך קען דיר נישט העלפן אויפהייבן א פערד און וואגן", דער גוי האט זיך אויפגערעגט און געשריגן: "קענען, קענסטו מיר העלפן, נאר דו ווילסט נישט העלפן!", ווען דער גאון האט געהערט די ווערטער האט ער געטראכט צו זיך, די זעלבע ווערטער האב איך דאך געהערט פונעם בעל שם טוב אפאר מינוט צוריק, יעצט הער איך דאך ממש א שליחות פון הימל דורך א גוי, ער איז געווארן זייער איבערגענומען, ער האט באשלאסן אז ער וועט ווארטן ביז עס קומט נאך א וואגן וואס וועט העלפן דעם גוי, און נאכדעם וועט ער גלייך צוריק פארן צום בעל שם טוב, ווייל יעצט האט אים דער אייבערשטער געזאגט דורך דעם גוי אז ער קען יא נאר ער וויל נישט, ממילא קען ער יא גלייבן דעם בעל שם טוב אז אלעס איז דער אייבערשטער.

ער איז צוריקגעפארן צום בעל שם טוב, דער בעל שם טוב האט שוין געווארט אויף אים אינדרויסן, און אים געזאגט מיט א שמייכל: "ביזט שוין מן הסתם אויך געוואויר געווארן וואס אסאך אנדערע האבן זיך שוין אויסגעלערנט אז אלעס פירט נאר דער אייבערשטער". דער גאון איז שוין דארט געבליבן לערנען ביים הייליגן בעל שם טוב און איז געווארן פון זיינע גרויסע תלמידים, און שפעטער אויך אויסגעלערנט פאר זיינע תלמידים אז אלעס איז דער אייבערשטער.

די נסיעה קיין ארץ ישראל

דער הייליגער בעל שם טוב האט געזען דארט וואו ער האט געזען און ער האט פארשטאנען די גרויסקייט פונעם הייליגן צדיק דער אור החיים הקדוש, וואס איז געווען זייער גרויס, ער האט געהערט יעדע נאכט תורה פונעם אייבערשטן אליין, עס פלעגן קומען צו אים אסאך נשמות און ער האט געהאט א קלארע רוח הקודש.

דער בעל שם טוב האט גערעדט זייער גרויס פון אים, ער האט געזאגט אז זיין נשמה איז פון די רוח דאצילות פון דוד המלך און ער, דער בעל שם טוב אליין, קומט פון די נפש דאצילות פון דוד המלך, דערפאר האט דער בעל שם טוב זייער שטארק געוואלט אים טרעפן, ווייל אזוי וועלן זיי צוזאמען קענען אויך אראפ ברענגן די נשמה דאצילות פון דוד המלך און אזוי אויך די חיה און זייער וועט משיח קומען און עס וועט זיין די גאולה. דער בעל שם טוב האט באשלאסן אז ער מוז פארן קיין ארץ ישראל אים צו טרעפן.

דער הייליגער בעל שם טוב פלעגט זאגן: "ווען איך קום אן ערגעץ אויבן אין הימל, טרעף איך שוין דארט דעם ספרדי" מיינענדיג מיט דעם, דעם הייליגן אור החיים הקדוש.

דער הייליגער בעל שם טוב האט געשיקט א בריוו צו זיין שוואגער ר' גרשון קיטעווער זי"ע, וואס האט געוואוינט אין ארץ ישראל, אז ער זאל פרעגן דעם אור החיים הקדוש אויב ער זאל פארן אויף ארץ ישראל, דער אור החיים הקדוש האט צוריקגעענטפערט אז עס לוינט נישט אז ער זאל קומען, ווייל עס קען זיין א סכנה, דער בעל שם טוב האט אבער נישט געוואלט ווארטן ביז דער בריוו קומט צוריק, נאר ער האט זיך גלייך ארויסגעלאזט אויפן וועג, און ווען דער בריוו איז אנגעקומען איז שוין דער בעל

שם טוב געווען אינמיטן וועג.

דער בעל שם טוב האט אפגעמאכט אז ער מוז זיין אין ארץ ישראל פאר יעדע פרייז, ער האט מיטגענומען מיט זיך זיין טאכטער אדל מיט זיין סופר רבי צבי ז"ל און זיי האבן אנגעהויבן פארן פון שטאט צו שטאט פון דארף צו דארף ביז זיי זענען אנגעקומען צו די שטאט אדעס, וואס דארט איז געווען דער בארטן פונעם שווארצן ים, פון דארט האבן זיי גענומען א שיף קיין טערקיי און זיי זענען אנגעקומען צו די שטאט אינסטאנבול ממש פאר פסח. דארט אין אינסטאנבול איז געווען אן

~ שידוכים, שלום בית, און פרנסה ~

חז"ל זאגן (סוטה ב.) קשה וזוג של אדם בקריעת ים סוף, און אויך (פסחים קה.) קשה פרנסתו של אדם בקריעת ים סוף, א שידוך און פרנסה זענען אזוי שווער ווי קריעת ים סוף.

אין דעם טאג שביעי של פסח, האט דאך דער אייבערשטער געשפאלטן דעם ים פאר די אידישע קינדער, קומט אויס אז אין דעם טאג איז זייער מסוגל צו בעמלן פאר די זאכן וואס זענען אזוי שווער ווי קריעת ים סוף, ווייל אין דעם טאג איז דאס דאך געווארן גרינג.

דערפאר דארף א בחור אויסגיין דעם טאג צו מתפלל זיין פאר א גוטע שידוך, און ווער עס האט שוין זוכה געווען חתונה צו האבן דארף מתפלל זיין פאר שלום בית, און אזוי אויך פאר פרנסה בקרית.

די תפלות וואס מען בעט אין דעם היינטיגן טאג, איז זייער שטארק מסוגל צו פועלן אלעם גומס ביים אייבערשטן.

(שיחות מזהר"ש חלק מ"ו ערך שביעי של פסח)

הכנסת אורחים, א גרויסע הויז פון צוויי שטאקן, די אונטערשטע שטאק איז געווען אומזיסט פאר ארימעלייט און ארחי פרחי וואס זענען דארט איינגעשטאנען, און אין די אויבערשטע שטאק זענען איינגעשטאנען די חשובע אידן מיט עשירים.

דער בעל שם טוב איז דארט אנגעקומען פלוצלינג מיט זיין טאכטער און מיט זיין תלמוד דער סופר, קיינער האט זיי נישט געקענט, און אויף האבן זיי נישט געהאט קיין שום געלט מיט זיך, ווייל זיי האבן זיך זייער געזאגט ארויסצופארן און זיי האבן גארנישט

מיטגענומען, זיי האבן זיך פארלאזט אויפן אייבערשטן, זיי וועלן שוין בעטן דעם אייבערשטן ווען זיי וועלן עפעס דארפן, און דערפאר האט מען זיי פלאצירט אין די אונטערשטע שטאק מיט די ארימעלייט.

דעם בעל שם טוב האט גארנישט אינטערעסירט, ער האט געוואוסט אז אלעס איז דער אייבערשטער, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל האבן אויף פסח צו מאכן, ער האט געגלייבט אז דער אייבערשטער וועט אים זיכער העלפן, ער איז געגאנגען אין בית המדרש לערנען און דאווענען, אבער פאר די טאכטער די צדיקת אדל האט דאס זייער געשטערט, ווייל זיי האבן נישט געהאט קיין איין פרוטה צו קויפן זאכן פאר פסח, אפילו נישט קיין פרישע וועש לכבוד יום טוב.

עס איז שוין אנגעקומען א טאג פאר פסח, די צדיקת אדל האט גענומען די איין העמד פון איר טאטן און איז געגאנגען צום ים עס אויסצואנוואשן, אז דער בעל שם טוב זאל כאטש האבן א פרישע העמד אויף יום טוב, זי איז געזעסן ביים ים און גענוואשן דעם העמד, און אין די זעלבע צייט געוויינט צום אייבערשטן אז זיי זאלן האבן עפעס אויף פסח, אינצווישן איז אנגעקומען א גרויסע ווינט און ארויסגעבלאזן די העמד פון איר הענט, אזוי אז אפילו א העמד האט זי שוין אויף נישט געהאט פאר איר טאטן, זי האט אנגעהויבן זייער וויינען און זיך בעטן ביים אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, מיר זענען דא אין א פרעמדע לאנד, מארגן איז שוין פסח און מיר האבן נאכנישט קיין מצות און וויין און אנדערע זאכן אויף יום טוב, און יעצט האב איך שוין פארלוירן די לעצטע העמד אויף, באשעפער העלף מיר!"

אזוי רעדנדיג צום אייבערשטן איז דורכגעפארן א וואגן מיט א פאר-פאלק, א מאן און א ווייב, און זיי זענען ווי א פרוי

זיצט און וויינט, האבן זיי אפגעשטעלט דעם וואגן און איר געפרעגט: "ווער ביזטו? און פאר וואס וויינטו?", האט זי געענטפערט אז זי איז א טאכטער פונעם בעל שם טוב, און זיי קענען נישט קיינעם דא און זיי האבן גארנישט אויף פסח, און זי זיצט דא און זי בעט דעם אייבערשטן אז ער זאל זיי העלפן.

די פאר-פאלק זענען געווארן זייער פרייליך ווען זיי האבן געהערט אז זי איז א טאכטער פון בעל שם טוב און זיי האבן איר ארויף גערופן אויפ'ן וואגן, זי איז ארויף געגאנגען, און זיי האבן איר געזאגט אז זי דארף זיך גארנישט זארגן, "דער אייבערשטער האט אויסגעהערט דיין תפלה, מיר האבן צוגעגרייט אלע גוטע זאכן פאר יום טוב, עסן און טרינקען און נייע וועש און וואס דו ווילסט, איר וועט האבן א פרייליכן יום טוב", זיי האבן איר ארויפגעברענגט צו די אויבערשטע שטאק פון די הכנסת אורחים, זיי האבן איר געהאלפן ארויפשלעפן אלע זייערע זאכן צו די אויבערשטע שטאק צו זייער שטוב, און זיי האבן צוגעגרייט א הערליכע סדר טיש ווי עס פאסט פאר א קעניג.

דער בעל שם טוב מאכט מופתים

ווער איז געווען די פאר-פאלק? אין די צייט ווען דער בעל שם טוב איז געווען אין די שטאט מעזעביזש און ער האט אויסגעלעבנט פאר יעדן צו רעדן צום אייבערשטן און צוביסלעך האט עס אנגעהויבן אריינצוגיין אין די וועלט, מען האט אנגעהויבן שמועסן אז דער בעל שם טוב רעדט נאר פונעם אייבערשטן, יעדע צרה וואס מען קומט אים דערציילן זאגט ער אז מען זאל נאר בעטן דעם אייבערשטן און דער אייבערשטער העלפט, און מען זעט גאר גרויסע ישועות ביי אים, קראנקע ווערן געזונט, ארימעלייט באקומען געלט, מענטשן וואס האבן נישט קיין קינדער ווערן געהאלפן, און אזוי ווייטער.

אין די שטאט בערלין, די הויפט שטאט פון דייטשלאנד, האט געוואוינט א פאר-פאלק וואס זענען געווען זייער רייך, זיי האבן געהאט גרויסע פאלאצן און אסאך געלט, זיי האבן אבער נישט געהאט קיין קינדער, זיי האבן נישט געוואוסט אז די איינציגסטע עצה איז נאר צו בעטן דעם

אייבערשטן, זיי זענען ארומגעלאפן צו אלע גרויסע דאקטורים קיינער האט זיי אבער נישט געקענט העלפן, אלע דאקטורים האבן זיי געזאגט אז עס איז נישט מעגליך זיי זאלן האבן קינדער, און זיי זאלן פארגעסן דערפון, דאס האט זיי זייער געשטערט, זיי זענען געווען זייער טרויעריג.

איינמאל האט צו זיי אריינגעקלאפט א איד נאך צדקה, דער איד האט געזען ווי די פאר-פאלק זענען זייער טרויעריג האט ער זיי געפרעגט: "פאר וואס זענט איר אזוי טרויעריג? וואס פעלט אייך דען? איר האט דאך אזויפיל געלט און אזעלכע מעכטיגע פאלאצן?", האבן זיי געענטפערט: "וואס האבן מיר פון די גאנצע געלט, אין די צייט וואס מיר האבן נישט זוכה געווען צו האבן קינדער, און עס איז בכלל נישט מעגליך אז מיר זאלן האבן קינדער", האט זיי דער גבאי צדקה געזאגט: "איר זאלט וויסן אז אין די שטעטעלע מעזעביזש אין אויקריינע וואוינט א גרויסער צדיק וואס איז נישט דא זיינ'ס גלייכן אין די וועלט, ער הייסט רבי ישראל בעל שם טוב און ער מאכט געוואלדיגע מופתים, אסאך אידן זענען שוין געהאלפן געווארן מיט קינדער ביי אים, איך וואלט אייך געראטן איר זאלט אריבערפארן צו אים און בעטן א ברכה, ער האט זיי שטארק צוגערעדט זיי זאלן פארן, ער האט זיי געזאגט: "וואס קענט איר דען פארלירן? כאפט אייך אריבער און איר וועט געהאלפן ווערן!"

זיי האבן אנגענומען זיינע ווערטער און זיי האבן באשלאסן צו פארן צום בעל שם טוב, אזוי ווי עס איז שוין אבער געווען נאנט צו פסח, האבן זיי זיך איינגעפאקט צו עסן פאר א גאנצע פסח, מצות, וויין, פיש, און פלייש, און אלעס גוטס, אז אויב בלייבן זיי אינמיטן וועג אויף פסח, זאלן זיי נישט דארפן צוקומען צו מענטשן, נאר פארקערט, זיי זאלן נאך קענען געבן פאר אנדערע, און אזוי האבן זיי זיך ארויסגעלאזט אויפ'ן וועג קיין מעזעביזש. נאך א לאנגע שווערע רייזע זענען זיי אנגעקומען קיין מעזעביזש, זיי האבן זיך גלייך נאכגעפרעגט ווי דער בעל שם טוב וואוינט, מען האט זיי אבער געזאגט אז

דער בעל שם טוב איז די וואך אוועקגעפארן פון מעזעביזש אויפ'ן וועג קיין ארץ ישראל, און מען האט זיי געוויזן דער וועג וואו דער בעל שם טוב איז געפארן, האבן זיי געטראכט אזוי ווי זיי זענען שוין סיי ווי געפארן אזא לאנגע וועג ביז דא צו באקומען א ברכה פונעם בעל שם טוב, וועלן זיי שוין ווייטער נאכפארן דעם בעל שם טוב פדי אים צו כאפן און באקומען פון אים א ברכה אויף קינדער.

זיי האבן אנגעהויבן פארן פון דארף צו דארף און פון שטאט צו שטאט, וואו זיי זענען אבער נאר אנגעקומען האט מען זיי געזאגט אז דער בעל שם טוב איז יעצט דא געווען און ער איז ממש יעצט אוועקגעפארן, לויפט אים נאך וועט איר אים אפער נאך כאפן. זענען זיי אזוי נאכגעפארן דעם בעל שם טוב א גאנצן צייט ביז זיי זענען אנגעקומען קיין אדעס צום ים, און דארט האט מען זיי געזאגט אז דער בעל שם טוב איז יעצט ארויסגעפארן מיט א שיף קיין טערקיי, זענען זיי גלייך אויף ארויפגעגאנגען אויף א שיף מיט אלע זייערע פעקלעך אויף פסח, זיי זענען געפארן קיין טערקיי, און זענען אנגעקומען קיין אינסטאנבול, זיי זענען גלייך צוגעפארן צו די הכנסת אורחים און זיי האבן גענומען א שטוב אויף די אויבערשטע שטאק ווי די עשרים שטייען איין און האבן זיך צוגעגרייט אויף פסח.

זיי האבן זיך אנגעהויבן נאכפרעגן וואו דער בעל שם טוב איז, קיינער האט אבער נישט געוואוסט ווער דאס איז, זיי זענען געגאנגען צווישן די ארימעלייט און זיך נאכגעפרעגט אויב איינער האט געזען א אשכנז'ישער חכם פון אויסלאנד אבער קיינער האט זיי נישט געקענט העלפן. ווען עס איז אנגעקומען ערב פסח, זיי זענען שוין גרייט צום יום טוב, האבן זיי זיך ארויסגעלאזט אויף א שפאציר אין שטאט, אפער דאך וועלן זיי געוואויר ווערן וואו דער בעל שם טוב געפונט זיך, עס קען דאך נישט זיין אז קיינער ווייסט נישט וואו ער איז, און אזוי זענען זיי אנגעקומען צום בארטן פון ים און דארט געטראפן א פרוי וויינען, און זי דערציילט זיי אז זי איז א טאכטער פון בעל שם טוב, דערפאר זענען זיי געווארן זייער פרייליך און האבן איר

איינגעלאדענט זי זאל קומען צו זיי אויף פסח מיט איר הייליגן טאטן.

די סדר נאכט אין אינסטאנבול אדל, די טאכטער פונעם בעל שם טוב, אפילו זי האט געוויינט אז זי האט נישט אויף פסח, האט זי אבער געגלייבט אז דער אייבערשטער וועט זיכער העלפן, זי האט נאר נישט געוואוסט ווי אזוי, אבער דער אייבערשטער האט געהאלפן אז זי האט געטראפן די פאר-פאלק וואס האט זיי אריין גענומען אויף פסח.

דער בעל שם טוב איז ווייטער געווען אין בית המדרש, ער האט זיך בכלל נישט געזארגט, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן, און ער האט געגלייבט אז דער אייבערשטער וועט אים זיכער העלפן, ער איז געבליבן אין בית המדרש צו מנחה און דערנאך צו מעריב.

נאכ'ן דאווענען האט שוין זיין טאכטער אים אפגעווארט אינדרויסן, און אים גלייך געפירט צו די אויבערשטע שטאק אין די הכנסת אורחים וואו עס איז שוין געווען צוגעגרייט א הערליכע סדר טיש, און אלע האבן שוין געווארט אויפן בעל שם טוב, דער בעל שם טוב האט גארנישט געפרעגט נאר ער האט זיך גלייך געזעצט אויבן אן און אנגעהויבן פירן דעם סדר מיט גרויס פרייד, ער האט געזאגט די הגדה, און אויף געזאגט אסאך תורה וואס דאס האט גענומען א לאנגע צייט.

ווען מען איז אנגעקומען צו שלחן עורף, האט דער בעל שם טוב אנגעהויבן עסן די סעודה מיט גרויס פרייד, און דעמאלט האט ער זיך אויסגעדרייט צו די פאר-פאלק און זיי געזאגט: "איך ווייס אז איר זענט געקומען דא ווייל איר האט נישט קיין קינדער, דערפאר וואונטש איך אייך אן אז אין דעם זכות וואס איר מיר צוגעשטעלט אויף יום טוב וועט איר געהאלפן ווערן מיט א קינד!"

גלייך ווען דער בעל שם טוב האט ארויסגעזאגט די ווערטער איז ער געווארן ווייס ווי די וואנט, ער האט אראפגעלייגט זיין קאפ פאר א שטיק צייט ביז ער איז פלוצלינג אויפגעשפרינגען פון פלאץ מיט פרייד און אויסגערופן: "וועל איך דינען דעם אייבערשטן אן עולם הבא!", און ער האט אנגעהויבן טאנצן מיט גרויס פרייד.

זיין טאכטער אדל האט שפעטער געזאגט די פשט דערפון, אז אזוי ווי די פאר-פאלק האט נישט געקענט האבן קיין קינדער, און ווען דער בעל שם טוב האט זיי אנגעוואונטשן אז זיי זאלן האבן א קינד האט געמוזט געשען א גרויסע נס ארויס פון דרך הטבע, דערפאר האט מען אויסגערופן אין הימל אז דער בעל שם טוב האט פארלוירן זיין עולם הבא, ווען דער בעל שם טוב האט דאס געהערט איז ער געווארן זייער דערשראקן, ביז ער האט אפגעמאכט אז ער וועט דינען דעם אייבערשטן אן עולם הבא, און ער האט אנגעהויבן טאנצן פאר פרייד אז ער גייט שוין יעצט דינען דעם אייבערשטן אן עולם הבא, נאר פאר'ן אייבערשטן אליין, פארשטייט זיך אבער אז אין דעם זכות האט ער צוריק באקומען זיין גאנצע עולם הבא און נאך מער.

דער בעל שם טוב האט געבענטשט ברכת המזון און ווייטער געפירט דעם סדר ביז מען איז אנגעקומען צו הלל הגדול.

לעושה נפלאות גדולות לכהו

ווען דער בעל שם טוב איז אנגעקומען צו דעם פסוק "לעושה נפלאות גדולות לכהו", האט ער אנגעהויבן איבערצוהזרין דעם פסוק איין מאל און נאכאמאל מיט א וויינענדיגע קול, ער איז איבערגעגאנגען דעם פסוק אן א שיעור מאל מיט א בעטענדיגע וויינענדיגע ניגון נאכאמאל און נאכאמאל אן א שיעור, ביז צוביסלעך איז דער עושר איינגעשלאפן און אויף זיין ווייב, נאכדעם איז רבי צבי דער סופר אויף איינגעשלאפן און נאכדעם די צדיקת אדל, דער בעל שם טוב געבט אבער נישט אויף, ער זינגט איבער דעם פסוק נאכאמאל און נאכאמאל אן א שיעור מאל.

דער סולטאן פון טערקיי

דער סולטאן, דאס מיינט דער קעניג, פון טערקיי איז געווען זייער א גוטער קעניג, ער פלעגט זיך פירן אז פון צייט צו צייט איז ער ארויסגעגאנגען פון זיין פאלאץ פארשטעלט ווי א פשוט'ער מענטש און ער האט זיך ארום געדרייט צווישן מענטשן און געזען וואס עס פעלט פאר זיינע מענטשן, דערנאך איז ער אהיימגעגאנגען און זיי ארויסגעהאלפן, פאר איינעם האט ער געשיקט געלט, פאר

איינעם א דאקטער, און אזוי ווייטער, און קיינער האט נישט געוואוסט פון וואו ער ווייסט וואס עס פעלט פאר יעדן.

ער האט זיך אזוי געפירט יארן לאנג, ביז איינמאל ווען ער איז אזוי ארום געגאנגען פארשטעלטערהייט האבן אים רויבערס געכאפט, זיי האבן נישט געוואוסט אז ער איז דער קעניג, זיי האבן אים סתם אזוי געכאפט און צוגענומען זיין געלט, און דערנאך האבן זיי אים געוואלט הרגענען.

דער קעניג האט זיך געוואנדן צו זיי און געזאגט: "עס איז א שאד אז איר זאלט מיר הרגענען ווייל איר קענט מאכן פון מיר אסאך געלט, איך בין א גרויסער מומחה אין מאכן טעפיקער (קארפעטס), איך קען מאכן זייער שיינע טעפיקער, און די טעפיקער קענט איר פארקויפן און פון דעם מאכן אסאך געלט", דער פלאן איז געפאלן פאר די רויבערס און זיי האבן אים געטראגן צו זייער באהעלטעניש און אים געברענגט די זאכן וואס ער האט געדארפט דערפאר, און ער האט אנגעהויבן מאכן טעפיקער.

אינצווישן איז געווארן א גרויסע טומל אין שטאט אז דער קעניג איז פארלוירן, מען האט אים ארום געזוכט, מען האט אים אבער נישט געקענט טרעפן, ווי דער ערד וואלט אים איינגעשלינגען.

ווען דער קעניג האט געענדיגט מאכן דעם ערשטן טעפיק, האט ער אונטערגעשריבן אין דער זייט די ערשטע אות פון זיין נאמען, ער האט גערופן די רויבערס און זיי געזאגט: "נעמט דעם טעפיק און גייט צו דעם אידישן וויין סוחר און איר זאלט עס אים פארקויפן נאר פאר גאר טייער געלט, איר זאלט נישט מסכים זיין עס צו פארקויפן פאר א ביליגערע פרייז בשום אופן.

דער מענטש צו וועם דער קעניג האט געשיקט איז געווען א איד וואס האט געהאנדלט מיט וויין, ער פלעגט צושטעלן די וויין פאר'ן קעניג'ס פאלאץ, און ער איז געווען זייער גוט מיט'ן קעניג.

די רויבער זענען ארויס מיט דעם טעפיק, זיי האבן עס פרויברט צו פארקויפן קודם אויף אנדערע פלעצער אבער קיינער האט עס נישט געוואלט

אָפּקױפּן פֿאַר אַזאַ טײַערע פֿרײַז, עס איז נישט ווערד געווען אזויפיל, ביז זיי זענען אָנגעקומען צו דעם וויין סוחר און האָבן אים אָנגעטראָגן צו קױפּן דעם טעפּיך פֿאַר טײַער געלט, דער סוחר האט זיך זייער געוואונדערט פֿאַרן וואס זיי בעטן אזוי סאך געלט, ער האט באטראכט דעם טעפּיך און באמערקט ווי אין די זייט איז אונטערגעשריבן די ערשטע אות פונעם קעניג'ס נאמען, ער האט שוין געהאט געהערט אז דער קעניג איז פארלוירן, איז אים איינגעפאלן אפֿשר האט דער טעפּיך

עפֿעס צו טון מיט דעם, ער האט געזאגט פֿאַר די רויבער: "איך זע אז דאס איז זייער א גוטע טעפּיך און איך בין גרייט עס אפצוקויפן פֿאַר טײַער געלט, און איך וויל אז איר זאלט מיר ברענגן נאך אסאך פון די סארט טעפּיכער. די רויבערס זענען צוריקגעגאנגען צו זייער געפאנגענעם, דער קעניג, און אים דערציילט אז זיי האבן מצליח געווען, דער וויין סוחר האט עס אפגעקויפט פֿאַר טײַער געלט און ער דארף נאך פון די סארט, דער קעניג האט זיך געפריידט און אָנגעהויבן מאכן נאך אסאך פון די טעפּיכער און יעדעס מאל האט ער אריין געשריבן נאך איין אות פון זיין נאמען.

עס איז נישט אריבער א לאנגע צייט און דער וויין סוחר האט געכאפט וואס דא גייט פֿאַר אז דער קעניג איז

געפאנגען ביי די מענטשן וואס קומען אים פֿאַרקויפּן די טעפּיכער, ער האט עס שנעל איבערגעגעבן פֿאַר די פֿאַליציי און זיי זענען שטילערהייט נאכגעגאנגען די רויבער ביז מען האט געכאפט זייער פֿאַהעלטעניש און דארט האבן זיי געטראפן דעם קעניג און אים באפרייט.

גלייך נאכדעם האט דער קעניג געלאזט רופן דעם וויין סוחר און זיך זייער שטארק באדאנקט פֿאַר אים פֿאַרן ראטעווען זיין לעבן, און אים געפֿרעגט: "זאג מיר וואס

איך קען דיר באצאלן פֿאַר די גרויסע טובה וואס דו האסט מיר געטון אז דו האסט געראטעוועט מיין לעבן?"

דער וויין סוחר האט געענטפֿערט פֿאַרן קעניג: "איך דארף גארנישט, איך האב ברוך ה' פון אלעם גוטן, איין טובה וויל איך נאר בעטן פונעם קעניג אז איך זאל באקומען א "רשות צעטל" אז ווען איך וויל זאל איך קענען אריינקומען אין קעניג'ס פֿאלאץ, איך וועל קיינמאל נישט דארפן זיך איינמעלן פון פֿאַראויס."

דער קעניג האט מסכים געווען און אים

~ איך וויל הערן דיין קול ~

דער מדרש דערציילט (שמות כה, ה) אז ווען די אידן האבן געארבעט שווער אין מצרים, די מצרים האבן זיי געפייניגט, זיי אויפגעהויבן די אויגן צום אייבערשטן און געשריגן צו אים, און דער אייבערשטער האט זיי געהאלפן און ארויסגענומען פון מצרים מיט זיין שטארקע האנט, אבער נאכדעם וואס זיי זענען ארויס, האבן זיי שוין נישט גערעדט צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער האט דאך געוואלט הערן זייער קול נאכאמאל, וואס האט ער געטון? ער האט אָנגעהייצט פֿרעה אז ער זאל זיי נאכלויפן, און אזוי האבן זיי ווייטער געשריגן צום אייבערשטן. זעט מען פון דעם א געוואלדיגע התחזקות פֿאַר יעדן איד, אז אלע צרות וואס א מענטש האט איז נאר ווייל דער אייבערשטער וויל הערן זיין קול, און ווי נאר ער וועט עפענען די מויל און הערן צום אייבערשטן וועט ער געהאלפן ווערן.

ווען א מענטש האט אביסל שכל און ישוב הדעת, קען ער זיך איינשפארן אסאך צרות, ער הייבט שוין אן צו הערן צום אייבערשטן, ער ווארט נישט ביז די צרות קומען, ער באקומט און לויבט דעם אייבערשטן אויף די גומע זאכן וואס ער האט, און אזוי דארף ער נישט באקומען קיין צרות צו עפענען זיין מויל צום אייבערשטן.

(שיחות מוהר"ש חלק מ"ו ערך שביעי של פסח)

געגעבן א צעטל אז ער און זיינע קינדער ביז אלע דורות קענען שטענדיג אריינקומען אין פֿאלאץ, אפילו נאכדעם וואס דער קעניג וועט שטארבן, וועלן זיי אייביג קענען אריינקומען אינעם קעניג'ס פֿאלאץ, ווען זיי ווילן בייטאג צו ביינאכט.

זאך זענען אריבער, דער קעניג איז געשטארבן און זיין זון האט אים איבערגענומען, דער וויין סוחר איז אויך געשטארבן און זיין זון האט איבערגענומען די וויין געשעפט און אויך די רשות צעטל פונעם קעניג אריינצוגיין

ווען ער וויל אין קעניג'ס פֿאלאץ. דער גייער קעניג האט זיך שוין נישט געהאלטן אזוי נאנט מיט דעם נייעם וויין סוחר אבער די מאמע פונעם קעניג האט זיך יא נאנט געהאלטן מיט די משפחה פונעם וויין סוחר וואס האט געראטעוועט איר מאן.

פֿאַרטרייבן די אידן

דער גייער קעניג האט געהאט אן עצה- געבער א גרויסער רשע וואס האט זייער פיינט געהאט אידן, ער איז געווען א קריסט, אבער אזוי ווי אין יענע צייט האבן אין טערקיי געוואוינט נאר מוסולמענער, און די מוסולמענער האבן פיינט די קריסטן, דער ראטגעבער פֿאַרשטעלט ווי א מוסולמענער, ער האט נישט אויסגעזאגט אז ער איז א קריסט.

דער ראטגעבער פֿלעגט אייביג אָנרעדן דעם קעניג קעגן אידן, ביז זיינע ווערטער האבן אָנגעהויבן אריינצוגיין אינעם קעניג'ס קאפ, און ער האט אויך אָנגעהויבן פיינט האבן אידן, ביז זיי האבן אפגעמאכט צווישן זיך אז זיי גייען ארויסטרייבן אלע אידן פון אינסטאנבול, זיי האבן אפגעשמועסט אז זיי גייען דאס טון אינעם ערשטן טאג פֿסח אינדערפרי, מען וועט פֿלוצלינג אויסרופן אז אלע אידן מוזן שוין פֿאַרלאזן אינסטאנבול און איבערלאזן

נאך זיך זייער גאנצע פֿאַרמעגן, ווער עס וועט נישט פֿאלגן וועט מען הרג'ענען. דער ראטגעבער מיטן קעניג האבן זיך דאס שטילערהייט אפגעשמועסט און נאר זיי צוויי האבן געוואוסט פון דעם.

דער חלום פֿסח ביינאכט

יענעם סדר נאכט, א נאכט פֿאַר מען האט געדארפט אויספירן די ביטערע גזירה, דער זון פונעם וויין סוחר גייט שלאפן נאכ'ן סדר, און ער חלומ'ט ווי זיין טאטע קומט צו אים און זאגט אים: "מיין

קינד, זאלסט וויסן אז עס הענגט א ביטערע גזירה אויף די שטאט, דער קעניג וויל מארגן ארויסטרייבן אלע אידן, גיי שנעל נעם דעם רשות צעטל וואס דו האסט אריינצוגיין אין קעניג'ס פאלאץ, לויף שנעל צום פאלאץ, קודם זאלסטו גיין צו די מאמע פונעם קעניג, און דערצייל איר די גאנצע מעשה, און צוזאמען מיט איר זאלט איר גיין צום קעניג און זיך בעטן ביי אים ער זאל אפרופן די גזירה, זאלסט זאגן פארן קעניג ער זאל וויסן אז זיין ראטגעבער מיינט גארנישט זיין טובה, ווייל ער איז באמת א באהאלטענער קריסט, און אויב וועט ער שיקן סאלדאטן יעצט אינמיטן די נאכט צו דעם ראטגעבער וועט מען זען ווי ער שלאפט מיט א גרויסן צלם העכער זיין קאפ.

דער זון פונעם וויין סוחר האט זיך ערוועקט און געטראכט צו זיך, 'עס איז דאך נאר א חלום, און ער איז ווייטער צוריק געגאנגען געשלאפן, ווען דער חלום האט זיך אבער איפערגע'חזרט אסאך מאל האט ער זיך דערשראקן און ער האט באשלאסן צו גיין צום קעניג.

געזאגט און געטון, ער האט גענומען דעם רשות צעטל און איז געלאפן צום קעניג אינמיטן די נאכט, אויפן וועג צום פאלאץ איז ער דורכגעגאנגען די הכנסת אורחים און ער הערט ארויס פון פענסטער ווי איינער זינגט מיט א וויינענדיגע קול דעם פסוק "לעושה נפלאות גדולות לבדו" איינמאל און נאכאמאל, דער סוחר טראכט צו זיך: ווען דער איד זאל וויסן וואסערע גרויסע ניסים מיר דארפן יעצט, וואלט ער זיך גארנישט אזוי אונטער געזינגען, און ער איז ווייטער געגאנגען צום פאלאץ.

די רשות צעטל וואס ער האט געהאט האט אים געעפענט אלע טירן און טויערן, צום ערשט איז ער געגאנגען צו די מאמע פונעם קעניג, אזוי ווי זיין טאטע האט אים געהייסן, ער האט איר אויפגעוועקט פון שלאף און געוויינט פאר איר זי זאל רחמנות האבן אויף די אידן, ער האט איר דערציילט אלעס וואס זיין טאטע האט אים געזאגט אין חלום.

זי, די מאמע, וואס האט שטארק מפיר טובה געווען פאר דעם וויין סוחר, האט אים צוגעזאגט אז זי וועט גיין מיט אים

צום קעניג און אים בעטן מבטל צו זיין די שלעכטע גזירה.

צוזאמען זענען זיי געגאנגען צום קעניג און אים אויפגעוועקט, די מאמע האט זיך געבעטן ביי אים אז ער זאל אפרופן די גזירה, דער איד, דער וויין סוחר, האט נאך צוגעלייגט און געזאגט צום קעניג: "דער ראטגעבער וואס האט דיר איינגערעדט אז די אידן זענען נישט גוט איז גארנישט קיין מוסולימענער, ער איז א באהאלטענער קריסט און אויב דו וועסט יעצט שיקן מיליטער צו זיין הויז וועט מען זען ווי ער שלאפט מיט א גרויסע צלם העכער זיך".

דאס האט שוין זייער אויפגערעגט דעם קעניג, "דער ראטגעבער אויף וועמען ער האט זיך אזוי שטארק פארלאזט איז גאר א באהאלטענער קריסט?!" ער האט גלייך געשיקט סאלדאטן צו דעם ראטגעבער'ס הויז צו זען אויב עס איז אמת, און ווען די סאלדאטן זענען אנגעקומען צו זיין הויז האבן זיי טאקע געזען ווי ער שלאפט מיט א צלם, דאס האט זיי אזוי שטארק אויפגערעגט, ווייל די מוסולימענער האבן זייער פיינט די קריסטן, אז זיי האבן אים גלייך אראפגעהאקט דעם קאפ נאך אינמיטן שלאף, פארשטייט זיך אז די גזירה איז גלייך בטל געווארן, און דער וויין סוחר איז צוריק אהיים געגאנגען פרייליכערהייט.

אויפן וועג אהיים איז ער נאכאמאל דורכגעגאנגען די הכנסת אורחים און ער הערט ווי דער איד זינגט נאכאלץ דעם פסוק "לעושה נפלאות גדולות לבדו", דאס מאל אבער מיט א פרייליכער ניגון, עס איז אים געווען אינטערעסאנט די גאנצע זאך, און ער האט זיך ווייטער אהייםשפאצירט.

פסח אינדערפרי, ווען מען איז געגאנגען אין שול, איז דער וויין סוחר ארויף אויפן בימה און געבעטן רשות צו זאגן עטליכע ווערטער, ער האט דערציילט די גרויסע ניסים וואס דער אייבערשטער האט מיט זיי געטון די נאכט, און ער האט אויך צוגעלייגט אן אינטערעסאנטע זאך וואס ער האט געהערט ווי א איד זינגט קודם דעם פסוק "לעושה נפלאות גדולות לבדו" מיט א וויינענדיגע ניגון און דערנאך מיט א לעבעדיגע ניגון.

ווען מען האט זיך נאכגעפרעגט איז מען געוואויר געווארן אז דאס איז געווען דער הייליגער בעל שם טוב, און אזוי איז זיין הייליגע נאמען פארשפרייט געווארן ביי די אידן אין אינסטאנבול.

א שטורעם ווינט אויפן ים

נאך די ערשטע טעג יום טוב האט די פארפאלק זיך געזענגט פונעם בעל שם טוב, זיי האבן אים געפרעגט: "מיט וואס קענען מיר אייך באצאלן פאר די ברכה וואס איר האט אונז אנגעוואונטשן מיר זאלן זוכה זיין צו האבן קינדער?" דער בעל שם טוב האט זיי געזאגט אז ער דארף גארנישט, נאר אז זיי זאלן אים קויפן דריי בילעטן פאר א שיף צו ארץ ישראל, זיי האבן זיך געפריידט דאס צו טון און זיי האבן געטראפן א שיף וואס פארט אין חול המועד צו די שטאט נפו אין ארץ ישראל, זיי האבן גלייך געדונגען דריי פלעצער, פאר'ן הייליגן בעל שם טוב, פאר זיין טאכטער אדל און פאר דעם סופר רבי צבי.

חול המועד זענען זיי דריי ארויף אויפן שיף און אנגעהויבן פארן אויפן וועג צו ארץ ישראל, אינמיטן וועג האט דער ים אנגעהויבן זיך ווארפן און שטורעמען, עס איז געווארן א געפערליכע שטורעם ווינט און עס האט אויסגעזען אז די שיף וועט זיך צעברעכן און אלע וועלן אריינפאלן אין ים, דער קאפיטאן האט געהייסן פאר יעדן אריינצווארפן אלע פעקלעך אין ים, גרינגער צו מאכן דעם שיף, עס האט אבער גארנישט געהאלפן, די שיף האט געהאלטן ביים איינזינקען.

דער בעל שם טוב האט געוואוסט אז דער שטורעם ווינט איז צוליב אים, און אז ער האט צוויי ברירות, אדער אריינצווארפן אין ים זיינע הייליגע שריפטן וואס ער האט געהאט מיט זיך, (טייל זאגן אז דאס איז געווען דער ספר תהלים געשריבן דורך דוד המלך אליין, און אנדערע זאגן אז דאס איז געווען געשריבענע תורות וואס דער בעל שם טוב האט באקומען פון א באהאלטענעם צדיק רבי אדם בעל שם) אדער דארף זיין טאכטער אדל אריינפאלן אין ים.

דער בעל שם טוב האט ענדערש געוואלט טון די צווייטע וועג, ווייל ער האט געוואוסט אז זיין טאכטער אדל די

צדיקת וועט זיכער געראטעוועט ווערן, און אפֿשר אזוי וועט ער קענען אנקומען קיין ארץ ישראל, אבער אדל האט אים געזאגט אז ער זאל ענדערש אריינארפן די הייליגע ספרים וואס ער האט מיט זיך, ווייל פון איר וועט ארויסקומען א קינד וואס וועט שרייבן שפענערע און בעסערע ספרים פון דעם, דער בעל שם טוב האט טאקע אזוי געטון ער האט אריינגעווארפן די הייליגע שריפטן, און דער ים האט זיך אפגעשטילט, דאס האט פאסירט אום שביעי של פסח, דעמאלט זענען זיי געראטעוועט געווארן פון א זיכערע טויט. דער קינד פון וואס אדל האט גערעדט, האט זי געמיינט מיט דעם דער הייליגער רבי, ווייל ווי באקאנט האט אדל געהאט צוויי זון און איין טאכטער, די צוויי זון זענען געווען די צדיקים הרב הקדוש דער רבי רבי ברוך פון מעזעביזש זי"ע און הרב הקדוש דער רבי רבי אפרים פון סדילקוב זי"ע, דער בעל דגל מחנה אפרים. זיי ביידע האבן נישט איבער געלאזט צופיל ספרים, אבער די טאכטער פיגא האט געבוירן דעם הייליגן רבי'ן וואס האט איבער געלאזט אסאך ספרים, וואונדערליכע ספרים, וואס ביז היינט זענען זיך נאך אלע אידן מחי' מיט דעם, און דאס האט אדל געמיינט, און דערפאר פירן זיך אנשי שלומינו ברסלב'ע חסידים צו מאכן א גרויסע סעודה אחרון של פסח, ווייל דעמאלט איז די צדיקת אדל געראטעוועט געווארן און דורך דעם איז דער הייליגער רבי געבוירן געווארן.

געפאנגען ביי די רויבער

די שטורעם ווינט האט זיך טאקע אפגעשטילט, אבער די שיף איז פארשלעפט געווארן ערגעץ וואו ביי א בארטן פון אן אינזל, דארט אויפן אינזל האבן געוואוינט רויבער וואס זענען געווען מענטשן-פרעסער, אזוי ווי די רויבערס האבן געזען ווי א שיף איז דארט אנגעקומען, זענען זיי גלייך ארויף אויפן שיף און געכאפט אלע מענטשן, געבינדען הענט און פיס, און גלייך זיך גענומען אויסשארפן די מעסערס צו שחטן די מענטשן און זיי אויפפעסן רחמנא ליצלן.

אריינצונעמען אורחים, ב' - בנים, מען זאל האבן געזונטע ערליכע קינדער, ג' - געלט מען זאל האבן אסאך געלט גרינגערהייט, און אזוי ווייטער בעט יעדער דעם אייבערשטן די זאכן וואס מען דארף לויט די א-ב.

צוריק אהיים

ווען דער בעל שם טוב האט געזען וואס עס איז געשען, און ער האט פארשטאנען אז די גאנצע שטורעם ווינט האט נאר פאסירט וועגן אים, האט ער אפגעמאכט אז ער גייט צוריק אהיים פארן, זעט אויס אז עס איז נאכנישט געקומען די ריכטיגע צייט, ער דארף זיך נישט עקשנען יעצט צו גיין קיין ארץ ישראל, זיי זענען צוריק ארויף אויפן שיף, עס איז געקומען א שטארקע ווינט וואס האט זיי צוריק געטראגן גלייך קיין טערקיי און ביז עטליכע שעה זענען זיי געווען צוריק, פון דארט איז דער הייליגער בעל שם טוב אהיים געפארן, און ער איז מער נישט געפארן אויף ארץ ישראל.

שלום

דער גרויסער נס האט פאסירט אום אחרון של פסח, און אלס זכר צו דעם מאכן אלע חסידישע אידן א גרויסע סעודה אום אחרון של פסח און מען פריידט זיך צום גרויסן נס, און מען רופט די סעודה "דעם בעל שם טוב'ס סעודה", אנדערע רופן דאס "משיח'ס סעודה", ווייל דער הייליגע בעל שם טוב איז געראטעוועט געווארן דורך די אלף-בית וואס דאס נוצט מען צו בעטן דעם אייבערשטן אזוי ווי אויבנדערמאנט, און דער רבי האט געזאגט אז משיח וועט אייננעמען די גאנצע וועלט דורך תפלה, ער וועט אויסלערנען פאר יעדן צו רעדן צום אייבערשטן, דערפאר ווערט עס אנגערופן "משיח'ס סעודה", ווייל דאס וועט משיח אויסלערנען פאר די גאנצע וועלט. ווי וואויל און ווי גוט איז פאר דעם וואס טוט שוין יעצט דאס וואס משיח וועט אויסלערנען, ער רעדט שוין יעצט צום אייבערשטן וועט אים זיכער גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

דער בעל שם טוב איז געליגן אויף דער ערך געבינדען הענט און פיס נעבן זיין תלמיד רבי צבי דער סופר וואס איז אויף געווען געבינדען, רבי צבי פרעגט פון זיין רבי'ן דעם בעל שם טוב: "רבי וואס טוען מיר דא? ווי אזוי גייען מיר ארויס פון דא?," דער בעל שם טוב האט אים געענטפערט: "איך ווייס נישט, איך געדענקט גארנישט, אפֿשר געדענקסטו עפעס?", רבי צבי האט געענטפערט: "איך געדענק אויף גארנישט, נאר די אלף-בית געדענק איך", דער בעל שם טוב האט אים געזאגט: "זייער גוט, הייב אן צו זאגן די אלף-בית", רבי צבי האט אנגעהויבן זאגן און דער בעל שם טוב האט נאכגעזאגט יעדע אות.

ווען זיי האבן געענדיגט די אלף-בית האט זיך דער הייליגער בעל שם טוב צוריק אלעס דערמאנט, און ער האט גלייך אנגעהויבן בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל זיי ארויסראטעווען, און דער אייבערשטער האט געהאלפן אז מען האט געהערט הויף פייפן פון שיפן וואס קומען צו שווימען, אדער פייפן פון רייטערס וואס קומען צו פארן, ווען די מענטשן-פרעסער האבן דאס געהערט האבן זיי זיך דערשראקן, און אנטלאפן פון דארט, און אזוי זענען זיי צום צווייטן מאל געראטעוועט געווארן פון טויט.

דער סוד פון די אותיות

מוהרא"ש איז מסביר ווי אזוי זיי זענען געראטעוועט געווארן דורך די אותיות, ווייל אלע ווערטער זענען דאך צוזאם געשטעלט פון אותיות, און דאס איז די עצה פאר יעדע פראבלעם אז מען זאל רעדן ווערטער צום אייבערשטן, מען זאל בעטן דעם אייבערשטן אויף אידיש אלעס וואס מען דארף, און אזוי וועט מען זיכער געהאלפן ווערן.

און אויב ווייסט מען נישט וואס צו רעדן צום אייבערשטן, קען מען נוצן די אותיות צו רעדן צום אייבערשטן, מען גייט לויט די אלף-בית, למשל: א - אויגן, מען זאל האבן הייליגע אויגן, די אויגן זאל נישט וויי טון, אמונה - מען זאל האבן א ריינע אמונה, אורחים - מען זאל זוכה זיין

קוואל פון חיזוק (פרועין) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעמיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com